

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע
בראשות בנו נאב"ד היכל הוראה הגדול רבי משה בראגורסדארפער שליט"א
מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה * י"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון כ * פרשת ראה

בין כותלי ההיכל

פסקי דינים מתוך שאלות ותשובות שעלו על שולחן ההיכל לפני מורינו הרב שליט"א

ברכת "שעשה לי נס במקום הזה" בשם ומלכות למי שניצל מתאונת דרכים וכד'
בימי "בין הזמנים" האי שתא, נשאל מוריני הרב שליט"א מחכם אחד, שהרכב שנסעו בו בני משפחתו היה מעורב בתאונת דרכים קשה בו מכונתו נמנעה לחלוטין בין שני כלי רכב אחרים, ובסייעתא דשמיא כשהוציאו אותם מבין הריסות הרכב גילו שבחסידי שמים יצאו בני משפחתו בלי פגע רק קצת מכות יבשות בנס ושלא כדרך הטבע, וברכו כולם ברכת "הגומל" בשם ומלכות. אמנם עכשיו כשעוברים ליד המקום שבו ארעה התאונה, הם חשים רגשי רוממות והודאה לה' על גודל חסדיו עמהם, והם רוצים להודות בשם ומלכות על הנס הגדול שנעשה להם ולברך "ברוך אתה ה' שעשה לי נס במקום הזה". אלא שבבית מדרשו עוררו אותו, שאולי אין להם לברך ברכה זו, שהרי כבר כתב המחבר (אורח חיים סי' ריח ס"ט) יש אומרים שאינו מברך על נס אלא בנס שהוא יוצא ממנהג העולם; אבל נס שהוא מנהג העולם ותולדתו, כגון שבאו גנבים בלילה ובא לידי סכנה וניצול וכיוצא בזה, אינו חייב לברך; ויש חולק, וטוב לברך בלא הזכרת שם ומלכות, עכ"ד המחבר.

והורה לו מוריני הרב שליט"א, שבנדון דידן כשיבואו לאותו מקום שפיר יש להם לברך הברכה "שעשה לי נס במקום הזה" בשם ומלכות, היות שהנס הזה היה ממש שלא כדרך הטבע, שכל אנשי המקצוע שבאו למקום התאונה וראו את תוצאותיה היו בטוחים שאיש לא יצא חי מהרכב המעורר, והמה ראו כן תמחה על גודל הנס שאירע להם וראו בחוש ההשגחה הפרטית מאתו יתברך שמו על כל אחד ואחד מנוסעי הרכב. הרי שבאופן זה לכל הדעות יש להם לברך הברכה הנ"ל, ואף הפוסקים לא נחלקו אלא בנס שהוא מנהג העולם. ובנדון דידן מי שהיה מעורב בתאונת דרכים שבדרך הטבע היה אפשר ליצול ממנה [אף שהיו הרגים רח"ל והוא ישב במקום שלא נפגע כל כך], אבל בשאלה כגון דא ודאי שעל בני ביתו לברך הברכה שעשה לי נס בשם ומלכות ויברכו אותם אחת לשלשים יום אם עוברים שם.

טלטול ספר תורה למקום נופש

האופן המותר לטלטל ספר תורה למקום נופש אך ורק שיכינו שם מקום מיוחד בארון סגור לספר תורה, אף שהם מייחדים אותו רק עכשיו לכך, ושם יניחו הס"ת מיד כשיבואו, ומשם יוציאו הספר בשעת הקריאה ויחזירוהו לשם לאחר הקריאה. ולכתחילה, עדיף שיהיה שם ויקראו בס"ת בשלשה זמני קריאה. ברם, אלו הנוהגים כשבימים ס"ת למקום וסומכים רק על היתר זה שיקראו בו ג' פעמים אף שאינם קובעים לס"ת מקום מיוחד לקריאה של שלשה זמנים, טעות היא בידם.¹
אך, מחמת חומר הענין נראה, שאם יש כבר ס"ת במקום שנוסעים לשם אלא שהם רוצים שיקראו בס"ת שלהם דוקא, נכון להימנע מכך, אם לא שבעת טלטול הס"ת ילוו עשרה בני אדם משום כבוד הספר תורה.⁴

השתתפות ילדים בנישואי אביהם בזיווג שני

הנושא אשה בזיווג שני, ורצונו הוא שילדיו ישתתפו בחתונתו, הרי שהמנהג הקדום הוא שלא ישתתפו ילדיו מזיווג ראשון בנישואין הללו. אמנם באופן שאם לא ישתתפו בשמחתו זה יפגום בשמחתו של אביהם, נראה שמותר להם להשתתף בסעודת הנישואין, אבל לא בחופה. כי אז בסעודת החתונה, שמחים יחד איתו ומשמחים אותו, מה שאין כן בחופה.⁵

רך הנוול שדחו הברית מפני חולי האם לקרוא לו שם

קודם הברית, או להמתין לקריאת שם בברית

תינוק שנוול ומפני חולי יצטרך לעבור ניתוח, ולפיכך דחו את ברית המילה, נראה שיש לחלק לענין קריאת השם קודם ברית המילה - כגון בעליה לתורה [כמו שנוהגין בקריאת שם לנקיבה]: אם מצבו של התינוק קשה, ולאחר הניתוח עדיין לא יהיה בריא לגמרי, יש ליתן לו שם עוד קודם כניסתו לבריתו של אביו ובעליו עליו השלום כדי שיוכלו להתפלל עליו, אולם אם לאחר הניתוח יהיה בריא, אזי טוב לדחות תחינת השם לאחר הברית.⁷

1. כמו שמבואר במשנ"ב (סי' קלה ס"ק מט) וז"ל: והאחרונים הסכימו דה"ה אם הכין מקום לס"ת באותו יום שיהא מונח שם יום או יומיים דשפיר דמי, ובלבד שיניחה שם במקום שהכין קודם זמן הקריאה ובשעת הקריאה יוציאנה ויקרא בה ואח"כ יחזירנה לשם, דאז אין מינכר שהבאתה היתה לצורך קריאה בלבד אלא שקבע דירתה ככאן לאותו זמן, עכ"ל.
2. כן משמע בערוך השלחן (סי' קלה סעי' לב). והוסיף מוריני הרב שליט"א (היכל הוראה ח"ה הוראה יב) שכן שמע ממרן הקנה בשם זי"ע ששאל אותו אודות אנשים שעשו עליה לתורה (שבת חתן) במקום מיוחד, ורצו להתפלל שם בשבת שחרית מוסף ומנחה, וכדי שיהיה שלש קריאות חשובו לחלק המניין של מנחה לשני מנינים, וכל מנין יתפלל בזמן אחר ובוהו יהיה להם שלש קריאות, ומרן זי"ע לא הסכים לזה באמרו שבאופן זה אינו נקרא בקיעות.
3. היינו, דבאמת כבר כתב בספר שערי רחמים (שער ט אות כב), דמה שמורגל בפי ההמון לומר שאין מטלטלין ס"ת במקום למקום רק אם יקראו בהס"ת ג' פעמים הוא טעות כי לא נמצא כן בשום מקום, וגם הערוה"ש שהביאו, לא הביאו אלא בתורת מנהג בתוספת להיתר של יחוד מקום קבוע לס"ת, אבל אין זה לבדו היתר לטלטול הס"ת ממקום למקום. והנה בזה"ק (ח"א פ"ר ויחי דף רכה ע"ב, ח"ג פ"ר אחרי דף ע"ב) הפליג מאוד בחומר האיסור לטלטל ס"ת ממקום למקום ואפילו מביהכניס לביהכניס, וראה בכף החיים (או"ח סי' קלה ס"ק פג) שכתב דלדברי הזהור אסור לטלטל הס"ת אף אם יש מקום מוכן, אמנם מדברי המשנ"ב ושאר הפוסקים משמע שלא החמירו כדבריו וכך הוא מנהג העולם.
4. כמוכא בכף החיים (או"ח סי' קלה ס"ק ע"ד).
5. כן מצאנו במנהגי רומיישא לרבי יוסף שמש ז"ל (עמ' נו, בהגות אות ר"ה), שכתב שם בזה"ל: "בנים ובנות של האלמן או האלמנה ביום חופת אביהם או אימם, אינם הולכים לבית הכנסת כל שכן לחופה, ואינם באים לסעודת הנישואין, וביום שלאחר החופה באין לבית הכנסת, ונכנסין ויוצאין אצל אביהם ויממם, ואוכלין שם". אכן לא נתבאר כאן הטעם למנהג זה, ועי"ש מה שבכתב מוריני הרב שליט"א בטעם הדבר.
6. היכל הוראה (ח"ה הוראה קג).

7. בתשובה (היכל הוראה ח"ה הוראה קיא) הוסיף מוריני הרב שליט"א ב"מילי דהוראה" וזה לשונו: כי הנה אמר לי אחד מידידי בעובדא דהוה אצל בנו שיחי' שבגלל סיבות רפואיות היה צריך לעבור טיפול רפואי, ובשביל זה נדחה הברית ולא ידעו לכמה זמן ידחה, ושאל אז את מרן הסטייפלער הגאון בעל הקהילות יעקב זצוק"ל, אם לתת שם לתינוק בזמן או רק לאחר הברית, ואמר לו להמתין עם תחינת השם על הברית, ושאל אותו ידידי, א"כ איך יתפללו עליו עד תחינת השם, ועל זה אמר שיאמרו הרך הנוול בן אשה פלונית. אמנם בכתבי אמו"ר זצ"ל בפנקס קנה בשם בהמשך לתשובה הנ"ל, ראיתי שכתב וז"ל: ועל דבר קריאת השם לתינוק שאסור למולו, הוריתי לקרא לו שם בעשרה בעת עליית אביו הבן לתורה כמו שקורין שם נלקבה. כמש"כ ספר כורת הברית לגבי ערל שמתו אחיו מחמת מילה (דאיתא בשו"ע י"ד סימן רסג ס"ב דאין מלין אותו עד שיתחזק כוחו) שקורין לו שם בעת עליית אביו לתורה, ע"כ.
- והנה ענין תחינת השם בשעת התפילה על הרך הנימול אינו מוזכר לא בש"ס ולא ברמב"ם, והוא מלשון בעל העיטור שהובא בטור (י"ד סי' רסה) וז"ל: ומנהג ליתן יין בפי התינוק אחר ברכת היין ואחר כורת הברית ולומר קיים את הילד הזה לאביו ולאמו שנקרא שמו פלוני וכו'. וכן באבודרהם (הל' ברכות שער ט') כתב גם כן קיים את הילד הזה לאביו ולאמו שנקרא שמו פלוני. ומשמע מלשון שנתנית השם היתה עוד קודם לברית. וכן הוא מפורש בספר חסידים (סי' תתשמ) מכאן רמז כשמשימין הנער בעריסה וקורין לו שם משימין ספר של תורת כהנים מראשותיו, משמע דאין קשר בין הברית לבין תחינת השם.
- אולם בכללי המילה לרבי יעקב הגוזר (עמ' 94), כתב בנוסח התפילה, קיים את הילד לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל פלוני בן פלוני. פירוש, מפני שהוא עוסק בברכת הקטן צריך לקרותו בשמו. דבר אחר מפני מה תיקנו לקרות לו שם לנער תיכף למילה, משום דעד עתה לפני המילה היה שם טומאה לפניו וחרפה, ועכשיו שנימול וקיימו בו מצות מילה צריך לשנות שמו לשבח, שם טהור וקדוש כשם אבותיו, עכ"ל.

מילי דהוראה

קידוש אשה ואמר בטעות "הרי את מקודשת לי כטבעת זו"

השבוע נשאל מורינו הרב שליט"א, מאחד שבהיותו חתן בעמדו תחת חופתו היה במצב של אישתקל מילוליה מרוב התרגשות הלב, ובמקום לומר הרי את מקודשת לי "בטבעת זו" אמר "כטבעת זו", ואיש לא שמ לבו לזה, לא העדים ולא השושבינים, ואף לא הכלה. עתה, שכבר עברו כמה שנים וזכה לבנים ולבנות, נתעורר בלבו אולי היה פגם בקידושין שלו, וצריך הוא לחזור ולקדש את אשתו.

השיבו מורינו הרב שליט"א, כי ודאי שאין לו לחוש לכלום, ואף לא יהיה לבו נוקפו על כך, כי הלא הלכה מפורשת היא בשו"ע אבן העזר (סו"כ ס"א) דמיד כשאמר "הרי את מקודשת לי" חלו הקידושין, כיון שבטעם שהיא עומד תחת חופתו כולי עלמא ידעי שבה שאל את אשתו ואפילו לא אמר לה כלום גם כן חלו הקידושין, ובפרט שיש כאן עדים שהם רואים את נתינת הטבעת לאשה ושהוא אומר הרי את מקודשת לי אין הוא יכול להכחישם ולומר שלא קידש אותה.

הוסיף מורינו הרב שליט"א ואמר, שאף שיש לדון הרבה בזה אם כל המוסף גורע, דאולי כיון שאמר "כטבעת זו" יהיה פירוש דבריו שהקידושין יחולו כמו שהטבעת הזו היא קדושה כך יחולו הקידושין ומאחר שהטבעת לא נתקדשה מעולם אף אשה זו לא נתקדשה לו מעולם, וכן אם הבעל נאמן נגד עדים ובמקום אחר יאריך בדבר זה בעזה"י ומכל מקום הלכה למעשה לא זזה ממקומה.

מכשיר חשמלי השייך לשותפין ונשבר אצל אחד אם חייב לשלם

שני שותפין שיש להם מכשיר פטישון חשמלי בשותפות, וכל פעם שאחד מהם נצרך לו הוא לוקחו ומשתמש בו, והנה אחרי שלקחו אחד להשתמש בו, בתוך עבודתו הפסיק באמצע כדי שיתקרה המנוע של הפטישון, והדרך הוא שבאותו זמן נשאר הפטישון נעוץ בקיר וממתנים קצת עד שיתקרה וממשיכים לקדוח, ואז כשהיה נעוץ נפל פתאום ונשבר, הרי הוא פטור מלשלם לחבירו על חלקו במכשיר, כיון שהוא "בעליו עמו" שפטור מלשלם.

וכתעם זה כתב גם בספר חסד לאברהם לזקינו של החיד"א (מעין ב נהר נב) וז"ל: נוהגים שלא לקרוא שם לילד עד אחר המילה, שמאחר שכבר נסתלק הערלה והטומאה, אז יחול עליו סוד הנשמה, ר"ל הנשמה של הנפש ובוה יקרא בשם האדם הישראלי. א"כ מוכח מדבריהם שנתנית השם הוא לאחר המילה דוקא. ואפשר לומר דלא פליגי, דיש נפק"מ בין אם נדחה הברית לזמן ארוך או לזמן קצר דאם מצבו של התינוק קשה ולאחר הניתוח עדיין לא יהיה בריא לגמרי, שפיר יש ליתן לו שם עוד קודם כניסתו לבריתו של אאע"ה כדי שיוכלו להתפלל עליו, אולם אם לאחר הניתוח יהיה בריא, אזי טוב לדחות נתינת השם לאחר הברית.

ומעתה מה שכתב אאמו"ר בפנקסו שם, מיירי שהיה זמן ארוך מלידת התינוק עד אחר שיעבור הניתוח, ולכן הורה ליתן לו שם וסמך דבריו על ספר כורת הברית שמדבר אודות מי שמתו אחיו מחמת מילה דצריכים להמתין עליו עד שיתחזק, דבכה"ג נראה דגם הסטיפלער צוק"ל היה מורה ליתן לו שם, לעומת זאת במקרה שהובא בפני הסטיפלער צוק"ל היה שאחר הניתוח הילד יבריא ולא יתעכבו זמן ארוך, ולזה אמר שימתינו ליתן שם עד אחר הברית וכשיתפללו עליו יאמר הבן הנולד לאשה פלונית, עד כאן דברי מורינו הרב שליט"א.

8. בחלק ג' (הוראה קסב) הוסיף מורינו הרב שליט"א, שכן הוא על פי המבואר בשו"ע (ח"מ סימן שמו סעיף ז') שותפים ששאל אחד מחבירו הוי שאלה בבעלים, וכן ממה נפשך, דאפילו נימא דנחשב לשואל על חלק חבירו הלא חלק מהמכשיר הוא שם והרי זה בעליו עמו ומתה מחמת מלאכה שהשואל פטור עליה, ודבר זה תלוי בגדר השותפות או השותפות על הכלי עצמו דהיינו דתמיני הכלי נחשב של שניהם או כל אחד בזמן שהוא משתמש כולו שלו. ומכל מקום לב' הצדדים נראה דבנדון דידן הוא פטור דאם נימא דנחשב לשואל על חלק חבירו הרי יש כאן בעליו עמו בחלק שלו, ואם נימא דבזמן שהוא משתמש בו אזי הוא הבעלים ודאי פטור דשלו נשבר ושלו מת.

הלכה והוראה בישראל

מתוך דברי מורינו הרב הגאב"ד שליט"א במעמד גדולי ישראל שליט"א בעת חנוכת ופתיחת בית הוראה ד"היכל הוראה" בעיר התורה והחסידות בני ברק יע"א ביום המסוגל ט"ו באב תשפ"ג

אולם אנא בשיפולי דגלימאי דאבי מרן רבינו הקנה בשם צוק"ל נקיטנא שכן היתה דעתו שצריכים להעמיד רבנים מורי הוראה בכל שכונה שכונה, פינה ופינה, בית מדרש ובית מדרש כדי שהשואלים לא יצטרכו לבקש ממרחק לחמם ותמיד יהיו מורי הוראה עומדים ומזומנים ואף אם יש לרבנים מורי הוראה זמנים מיוחדים ומקומות מיוחדים בו הם יושבים בבתי ההוראה בכל זאת ציווה רבינו מרן הקנה בשם ז"ע שצריך שיהיו הרבנים מוכנים ומזומנים לענות לשאלות דחופות שאין להן דיחוי, בכל עת ובכל זמן יומם ולילה לא ישבותו בשבתות ובימים טובים, ויודיעו רבנים שאם נתעוררה שאלה בזמן זה יוכלו להפנות שאלותיהם אל הרבנים לביתם. ומטעם זה היתה דעתו של אאמו"ר מרן רבינו הקנה בשם צוק"ל שנקחו ומן הראוי שיהיו הרבנים מורי ההוראה דרים בסמיכות לבתי ההוראה שבו הם יושבים על מדין כדי שיהיו מצויים לשואלים ולא יצטרכו לחפש אחריהם וכמו שאמר רבינו זיע"א בהגחת אבן הפינה לבנין היכל הוראה המרכזי בעיה"ק ירושלים (שבט תשס"ו) שחשוב מאד שגם הוא עצמו (מורינו הרב שליט"א) ידור שם בסמיכות כדי שלא ליתן פתחון פה ליהודי לומר בבית דין של מעלה שלא שאל דבר ה' זו הלכה כיון שהשאלה נתעוררה בשעות מאוחרות בלילה או בזמני חג ומועד וכו' וכו' שזה זמן שקשה למצא רב שיענה על שאלותיו, ולזה הוא רוצה שהיכל הוראה ובית הרב יהיו סמוכים זה לזה ותמיד יוכלו למצא את הרב בלי שום שיהוי.

וב"ה שזכינו שבת הוראה של היכל הוראה הפועלים כאן בערי אה"ק הושתתו על עקרונן זה, והם פועלים לטובת הציבור בכל עת ובכל עידן והרבנים מוסרים את נפשם להיות מוכנים ומזומנים אל השואלים דבר ה' זו הלכה אף בזמנים שאינם קבועים ותקנתנו שגם היכל הוראה החדש שנסדע עכשיו כאן עיר התורה בני ברק יפעל בדרך זו.

ומורינו הרב שליט"א סיים את דבריו בברכה באמרו שמגלגלים זכות ע"י זכאי לכ"ק מרן אדמו"ר מביאלא פשיסחא שליט"א שהקדיש מקום מיוחד במוסדותיו למטרה נשגבה זו.

וכן בירך את המורה הוראה מגדולי תלמידי היכלנו הרה"ג שלמה צדוק ראבינאוויטש שליט"א דומ"צ היכל הוראה אשר יענה לשאלותיהם של דורשי ההלכה אשר הוא יושב על מדין בהיכל הוראה שיזכה שתהיה ההלכה כמותו ויכוין אל האמת לאמיתה של תורה, ובוה אנו מקיימים רצונו ובקשתו של כ"ק מרן אדמו"ר מאמשינוב שליט"א שזכינו לברכתו הקדושה להעמיד בית הוראה של "היכל הוראה" בעיר התורה בני ברק וכן סמך ידו על המורה הוראה רבי שלמה צדוק ראבינאוויטש שליט"א וברכו שיזכה לעמוד ימים רבים על משמרתו משמרת הקודש כיר"א.

... ענין פתיחת בתים להוראה בזמנינו הוא ענין גדול ונחוץ מאד בפרט שבלי עין הרע הציבור הנזקק להוראה בחיי היום יום הוא גדול לאין ערוך ממה שהיה בדורות הקודמים שאז היו היהודים מפורזים ומפורדים בכפרים, והיה מספרם בין עשרות למאות ולאפים בודדים וכל מקום היה זקוק למורה הוראה בפני עצמו ואילו היום זכינו שבכל עיר ועיר ישנם עשרות ומאות אלפי יהודים בלע"ה שצריכים הדרכה בחיי היום יום בתורה ובהלכה ואין די בהעמדת כמה מורה הוראות בכל מקום ואף משה רבינו העמיד שרי אלפים ושרי מאות ושרי עשרות כדי להעמיד הדת על תילה כמו שפסק המחבר בשו"ע (סימן נג ס"ז) צבור שצריכין לשכור רב ושליח ציבור ואין בידם כדי שכר שניהם, אם הוא רב מובהק וגדול בתורה ובקי בהוראה, הוא קודם, ואם לאו, ש"צ קודם. ובמשנה ברורה שם (סקע"א) אף על גב דיחסר להם ע"ז מצות תפלה שלא יהיה להם מי שיוציאם ידי חובתם זה שיהיה רב ומ"ץ שיודיעם תורת ד' ומשפטיה עדיף מן התפלה, עכ"ל. ופוק חזי גודל הענין של העמדת רבנים ומורי הוראה שאף בזמניהם שתפקיד השליח ציבור היה להוציא הציבור ידי חובתם בכל זאת העמדת רב ומורה צדק חשובה וקודמת לה.

ועיי"ש בביאור הלכה (ד"ה שליח ציבור) שכתב וז"ל: ומזה יראה האדם גודל החיוב על כל עיר לשכור להם רב שיורה להם במצות התורה ומשפטיה איך להתנהג ולא יהיו כעורים המגששים באפילה דאפילו אם עיי"ז נדחית לגמרי מצות תפלה אצלם ג"כ החיוב הזה הוא קודם ובפרט אם אנשי העיר יכולין ג"כ להתפלל לעצמן בודאי זה קודם ומזה ימלאו רתת ופחד איזה מהעיריות הנמצאים מחוץ למדינה שאין להם רב ומ"ץ בעירם ועון גדול הוא כמו שביארנו הגם שלוקחין להם שו"ב עכ"ז הלא צריכין לאיש מו"צ שיורה להם דיני שבת ויו"ט והלכות פסח התמורה ודיני טבילת מקוה וכל פרטי הלכות נדה ושאר דיני תורתנו הקדושה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם [אם לא שהשו"ב שלהם הוא למדן גדול ובקי בחדרי התורה ויש לו סמיכה על הוראות מהגדולים המפורסמים דמדינה] וכו' שיש ששוכרין להם ש"ץ מפורסם למנגן גדול בעד כמה מאות רז"כ לשנה שינגן להם בקול נעים ובשיעור כזה היו יכולין ליקח להם רב ומ"ץ וגם ש"ץ שיהיה יוכל לעבור לפני התיבה בשבת ויו"ט ור"ה ויוה"כ כאשר במדינתנו ובודאי היה מתקבל עבור זה תפלתם למרום משא"כ עתה שהתמנות הש"ץ הוא שלא לשם שמים על זה נאמר נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה וסוף דבר הוא שעי"ז הולכת העיר מדחי לדחי שאין להם מורה ומנהיג בדרכי ד' ובאים עיי"ז לידי חילול שבת ויו"ט ואכילת חשש חמץ ח"ו ומי יודע עוד כמה איסורים מחייבי כריתות ח"ו השם ישמרנו מאנשים כאלו, עכ"ד.

הגם שהעיר בני ברק היא עיר מלאה רבנים ומורי צדק, וישאל השואל וכי לא די ברבנים היושבים על מדין בעיר זו ואתה בא להוסיף עליהם אתמהה!!!

הפקדו: "ראנוור" 105646-053-33

איגוד הרבנים
תלמידי היכל הוראה
בארה"ק העונים
לשואלים דבר ה'
זו הלכה

יחשלים	חפיפה
בית שמש	קריית ספר
ביתר	כרמיאל
בני ברק	טבריה
טל סטון	צפת
אשדוד	אור הגנוז
ערד	נוף הגליל
תעננה	

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" בירושלים רח' זוננפלד 3 טל' 02-5322775

מוצש"ק ומוצאי יו"ט מחציה שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה	שבת ויו"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה	ערש"ק וערב יו"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00	א-ה מהשעה 10:00 לפנה"צ עד 9:00 בערב דצוף
---	--	---	---

ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם" ז"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דיחוי, בכל עת וזמן בימים ובלילות.

בית בני הדומ"ץ
הרה"ג שמעון עוזר ראבינאוויטש שליט"א כמה דקות מהיכל רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] י-ם פל' 0527155774

בית מורינו הגאב"ד שליט"א
מעל בנין היכל הוראה טל' 053-3111159 פל' 02-5370033

לקבלת הגליון במייל 5322775@GMAIL.COM